

[Pinholt.]

skal ikke blive mange. Jeg maa sige, at jeg har ikke kunnet forstaa hans Argumentation, naar han siger, at den Regulering af Statsudgifterne, som fandt Sted under det forrige Ministerium, har været uden Betydning for, at vi nu har et aflagt Statsregnskab med Overskud. Efter min Mening er det selvindlysende, at den betydelige Nedskrivning af Udgifterne, som fandt Sted, har medvirket til dette Overskud, og det er min Overbevisning, at hvis denne Nedskrivning ikke var kommet, havde der været et væsentligt Underskud paa Regnskab. Den højtærede Minister ved jo godt, at Regskabet for 1928—29 viste et Underskud — det har vi faaet at høre saa tidt — paa en halv Sned Millioner Kroner, men den højtærede Minister har ikke været saa villig til at sige Aarsagen dertil; Aarsagen var, at der paa det Regnskab skulde opføres Forrentning af Landmandsbank-Laanet, hvilken Forrentning man, da man ikke havde optaget Laanet, ikke havde kunnet opføre; inden Finanslovsforslaget blev vedtaget. Og den højtærede Minister ved ogsaa meget godt, at det i Lovens § 12 blev bestemt, at Finansministeren skulde komme med Indtægtsforslag, som kunde dække denne Udgift, men at Finanslovsforslaget for det følgende Aar var saa godt, at dette ikke behøvedes. Statsregnskabet har altsaa baaret hele denne Udgift til Forrentning af Landmandsbank-Laanet og endda givet Overskud, uden at man har faaet nye Dækningslove.

Jeg vil saa gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Han sagde og efter min Mening i og for sig med Rette, at det vilde være godt, om Nationalbanken vilde søge at paavirke Renten her i Landet i nedadgaaende Retning. Det er rigtigt, men jeg vilde sætte i høj Grad Pris paa, om ogsaa Finansministeren vilde paavirke Renten i nedadgaaende Retning, om ogsaa han vilde sætte Renten ned for de Statsmidler, som er udlaant, thi der er ikke nu mere nogen virkelig Baggrund for en Forrentning paa 5 pCt. Man kan i vore Sparekasser rundt omkring laane Penge i 1ste Prioritet til Parikurs mod $4\frac{3}{4}$ pCt. Rente. Nu vil jeg gøre den højtærede Minister den Indrømmelse, at hvad han laaner ud, ikke altid er i 1ste Prioritet; det staaer undertiden noget længere ude, men alligevel vilde jeg anse det for heldigt, at Staten gik foran, og vi fik en saadan Rentenedsættelse. Nu skal jeg her gøre den Bemærkning, at vi i Finansudvalget i Foraaret havde et Samraad med Ministeren, som

lovede at overveje Spørgsmaalet, men sagde, at han kunde ikke fremsætte Forslag før til Efteraaret. Det er altsaa muligt, at vi kan vente et saadant Forslag fra Ministeren. Jeg vil ikke haabe, at Ministeren vil lade sig paavirke af, at blot $\frac{1}{4}$ pCt.s Nedsættelse formentlig vil bringe Underskud paa § 3. Hvad gør det? Jeg lægger ikke stor Vægt paa, om § 3 kan opretholde sin Balance eller ej, thi dette, at vi beregner os, jeg tror, 7 Mill. Kr. i Rente af de Slotte o. s. v., der sorterer under Indenrigsministeren, er efter min Mening mere af Hensyn til Bogholder Peter Eriksen end til praktiske Forhold. Det er rent bogholderimæssigt, det vanskeligere egentlig Læsningen af Budgettet for mangfoldige Mennesker, og jeg kan ikke se, at det har noget at betyde. Derimod er jeg enig i, at for alle Virksomhederne er det rigtigt, at man optager en Forrentning, men jeg kunde ønske, at man i alt Fald overvejede en Nedskrivning af Statsbanernes Anlægskapital. Man kan gøre det, som man har gjort det for en vis Del af Anlægskapitalen, jeg tror 47 Mill. Kr.; dem har man taget ind paa § 2 og ladet dem forrente der — jeg tror, det er § 2 eller § 16. Hvis man altsaa ikke vil afskrive helt, kan man nedskrive paa denne Maade. Et Firma i det private Erhverv, som havde et Aktiv af Statsbanernes Karakter, og som blev ved at opføre det med denne store Aktiekapital og krævede Forrentning af den, skönt det var umuligt at opnaa Forrentning, vilde blive nødt til at skrive ned. Det har vi set mange Gange; jeg skal ikke nævne Navne, men et af vore dygtigste Selskaber, som ikke er toldbeskyttet, har været nødt til at skrive sin Aktiekapital meget stærkt ned og er kommet i virkelig god Gang, siden den gjorde det.

Maa jeg sluttelig sige blot et Par Ord om Liberalismens Politik i Forhold til den socialdemokratiske eller socialistiske. Vi, som har gaaet under Liberalismens Fane i Ungdommen, behøver, naar vi nu ser tilbage paa den Udvikling, der er sket, ikke at slaa Øjnene ned. Vi ængstes ikke for nogen Sammenligning med Socialdemokraterne, for vi har Lov til at sige, at den økonomiske Udvikling, som er foregaaet i vort Land . . . jeg kan saa godt vente, til den højtærede Minister er færdig, det er der ikke noget i Vejen for. (*Finansministeren* (Bramsnæs): Jeg forhindrer ikke det ærede Medlem i at tale). Jo, netop; det kan den højtærede Finansminister ikke afgøre. Den Udvikling, vi har set her i Landet i den Tid, Liberalismen har haft afgørende Indflydelse, er den største økonomiske Ud-